

ΣΥΝΕΣΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

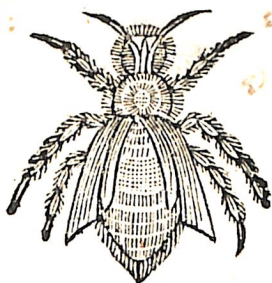
ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Ἐκδοθεῖσαι μὲν τὸ πρότερον ἐν Βιόνη τῆς Ἀυστρίας
ἀπεδῆτε καὶ ἐπισασίᾳ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑ

Νῦν δὲ παρὰ Σπυρίδωνος Βλαντιῆ,
Ἀναλώμασι τῆς Τυπογράφου.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΑΥΚΕΙ ΤΟΥ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

1812.

(γ .)

Τῷ ΕΛΛΟΓΙΜΩΤΑΤῷ
ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤῷ ΔΕΣΠΟΤῆ ΜΟΥ

Κυρίῳ Κυρίῳ

Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ι Ω ,

Τῷ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤῷ ΕΠΙΣΚΟΠῷ ΠΛΑΤΑΜΩΝΟΣ .

Μιθὸς ἀρετῆς τὸτο δὴ σοὶ τὸ προσκομιζόμενον, θεοφιλέστατε Δέσποτα, ἢ χεῖρος ἀπάντων χεῖρῶν δικαιοτάτην, ἐποφειλούμενον τῇ θεασεσίᾳ σου ψυχῇ ἢ ἄλλων μὲν ἕνεκα πολλῶν ἢ παντοδαπῶν ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας αὐτ' ἔλαχες Σπάρταν κοσμεῖν, καὶ πᾶσαν ὡς εἶπεν τῷ ὑπὸ τῆς πιστῶν οἰκουμένην, οὐχ ἦττον δὲ τούτων, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον τῆς περὶ παιδείαν ἢ λόγου φιλοτιμίας, ἢ τῆς περὶ πάντος, οἷς παιδείας καὶ λόγων μέτεσι, φιλοφροσυνῆς ἢ περιθάλψεως ὅς ἐπὶ τῷ πνευματικῷ ταύτῳ ἀρχὴν
** ἀνάχ-

ΣΥΝΕΣΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΡΗΝΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

(*) Νικάνδρω. Ι.

Παιῖδας (α) ἐγὼ λόγους ἐγκνησάμην, τοὺς μὲν, ἀπὸ τῆς σεμνοπάτης (β) Φιλοσοφίας, καὶ τῆς σωφρονιστικῆς Ποιητικῆς, τοὺς δὲ, ἀπὸ τῆς πανδημῆς Ῥητορικῆς· ἀλλ' ἐπιγνοίη τίς ἂν ὅτι πατρός εἰσιν ἐνός ἅπαν-

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΟΓΙΜΩΤΑΤΟΥ ΚΥΡΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ
ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΥ.

(*) Δίων ὁ χρυσὸς τῶν γλώττων ἐπικληθεὶς, κομήτης, ἔμην ἀλλὰ καὶ λίαν φιλόκομος ἂν, ἐποίησε βιβλίον Κομῆς ἐγκωμιον, ὅπου δῆτα λαμπαρόν, ὡς ἀνάγκη εἶναι παρὰ τὸ λόγου φαλακρὸν ἀνδρα ἀιχμωῶσαι. Σωεσίος δὲ πᾶς τῆς κεφαλῆς τρίχας δι' ἡλικίαν ἢ αἰθοτι παθος ἀποβαλὼν, ἐξυψέγκει ἄλλον λόγον Φαλακρῆς ἐγκωμιον, ἐν ᾧ πάντα πᾶσι τῶν Δίωνι ἐπιεπαίνῳ τῆς Κομῆς ληφθεύτα, εἰς ψογον τῆς Κομῆς καὶ τοῖς κομηταῖς ὀνεῖδος ἀντιπεριέσχον ἄφρωσ ὄπως, ὡς πᾶς κομητῆς μᾶλλον ἀιχμωῶσαι πᾶσι τῶν Σωεσίων ἐπερχομένους, ἢ πᾶς φαλακρῆς πᾶσι τῶν Δίωνος. Τούτων δὲ τὸν λόγον φασὶ μόνον πάντες οἱ Κριτικοὶ ὡς ἀπέσειλε Σωεσίος μετὰ τῆς παρῶσης ἐπιστολῆς πρὸς Νικάνδρον. Περὶ δὲ τῶν Νικάνδρων πᾶσι δὲ πλεον ἐχομεν λέγειν, ἢ ὅτι ἤδ' ἄλλοι λογίαν καὶ φιλος Σωεσίω, πρὸς ὃν ἐπέσαλται καὶ ἡ 75 Ἐπιστολή· ἐξ ἧς δῆλον ὅτι καὶ τῶν ἐν ἀξιωμασίν ἐτυχεσαν.

(α) Παιῖδας] Οἱ Ἕλληες ἀσεβότερον τῆς Συγγραφῆς, πατέρας ἐκαλεῖν τῶν λόγων, αὐτῶς δὲ τῆς λόγους ἐκγόνα· ὡς, Ἀθῶναιος μὲν ὁ τῆς βίβλου πατὴρ, καὶ ἄλλοι. Ἐπίσ. Ι. καὶ, καλὸν δὲ οἰμαὶ καὶ παιῖδας ἀγαθῶς τοῖς ἐπειτα καταλείπειν. οἱ μὲν γὰρ παιῖδες σωμάτων, ψυχῆς δὲ ἐκγονοὶ οἱ λόγοι. Κλήμ. Ἀλεξ. Σφωμ. Ι.

(β) Σεμνοπάτης] Ἐπειδὴ ὡς περὶ παιδοποιίας τῆς συγγραφῆς ἤδ' ἄλλοι λόγων μεταφορικῶς ὡς ποιεῖται τῆς λόγους Σωεσίος, φυλάττων ἐν α-

ἅπαντες, νῦν μὲν εἰς σπευδῶ (α), νῦν δὲ εἰς ἡδο-
νὴν (β) ἀποκλίναντος (γ). ὁ δὲ παρῶν ἕτος λόγος
(δ) ἤστινος (ε) μὲν ἐστὶ μερίδος, ἀπὸ τῆς ὑποχέ-
σεως (ζ) αὐτῆ κατερεῖ· παρ' ἐμῆ δὲ ἕτος ἡγαπήθη
διαφερόντως, ὡς (η) ἡδὺς αὐτὸν εἰσποίησαι (θ)
Φιλοσοφία, καὶ τοῖς γνησίοις ἐγκεῖναι. ἀλλὰ τῆτο μὲν
οὐ φασιν ἐπιξέειν εἰδὲ οἱ Νομοὶ τῆς Πολιτείας (ι)
δεινοὶ (κ) γὰρ εἰσιν ὀγκνείας ἀροστάται· ἔχει δὲ
κέρ-

πασὶ τῷ ἀκριβὲς τῆς μεταφορᾶς, ὑποτίθουσιν, ὡς εἶκος, ἐν τῷ λόγῳ καὶ
οἷον γαμεπὶς ἐαυτῇ τῷ Φιλοσοφίαν, καὶ Ποιητικὴν, καὶ Ῥητορικὴν. Ἀλ-
λά τῷ μὲν Φιλοσοφίαν καὶ Ποιητικὴν, γνησίας τε καὶ νομίμους, πῶν δὲ
Ῥητορικῶν, οὐδ' αὖτις παλαιῶν· πῶν γὰρ ὑπαινιγνόμενος, πῶν μὲν Φιλο-
σοφίαν σεμνοτάτην, εἴτ' ἐν σωφρονεστάτῳ ἀνόμασε, καὶ τῷ Ποιητικῶν
σώναον, ἥτοι σώσιον παύτη καὶ σώεδρον· πάνδημον δὲ, εἴτ' ἐν κοινῷ καὶ
δημοσίᾳ ἐταίριδα τῷ Ῥητορικῶν. Παῖζον δὲ παύτα πάντα εἰρήκει καὶ
εἰσαίτηται τῇ κατασθῆ τῆς ἐπιστολῆς μηχανώμενος· εἰμή τις αἰολογίας
πῶ τῆς μεταφορᾶς εἴποι, ὅτι σεμνοτάτῳ μὲν εἶπε τῷ Φιλοσοφίαν, ὡς
γνώσιν εἶσαν θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἡπερ ἀρισταί τοῖς πά-
λαι σοφοῖς· τῷ δὲ Ποιητικῶν σώναον τῇ Φιλοσοφίᾳ, ὡς καὶ αὐτὴν περὶ
θεῶν πῶ περὶ διαλεγομένων, γέσειν ἀντὶς καὶ ἔργα καθιστοῦσαν. Πάν-
δημον δὲ τῷ Ῥητορικῶν ὡς εἴη ὀλίγων καὶ ἡδ' οἷος αὐτὸς Σωεστος,
ἔργον εἶσαν ὡς ἡ Φιλοσοφία, ἀλλὰ πῶ τυχόντος καὶ πῶ δήμου παντός. Σὺ
δὲ μοι σημείωσαι ὅτι ἐν τῷ περὶ Βασιλείας Λόγῳ, καὶ τῷ Ποιητικῶν αὐ-
τῷ, ὡς ὡδε σώναον καλῆ τῇ Φιλοσοφίᾳ, πάνδημον τέχνῳ ἀνομασε·
“καὶ κομίζοι λόγος γαύρους τε καὶ χλιδάντας, οἷος Ῥητορικὴ καὶ Ποιη-
τικὴ τίκτασι, πάνδημοι τέχνη, παιδῆμα ἔκγονα”.

(α) Ἐς σπευδῆν] Εἰς μελέτην καὶ θεωρίαν ἡδ' ὄντων.
(β) Ἡδονὴν] Εἰς διατεμβῶν καὶ διάχουσιν.
(γ) Ἀποκλίναντος] Ῥέφαντος, ἐπιδοθῶτος. ἡ δὲ μεταχὴ δια-
τῶ ὅστις ἀναλυτέα.

(δ) Λόγος] Ὅσοι πέμπεται μετὰ τῆς παράσης Ἐπιστολῆς.

(ε) Ἦστινος] Ἀντὶ πῶ, τίνος ἐστὶ μερίδος.

(ζ) Ὑποχέσεως] Εἴτ' ἐν τῆς ἐπιχαρῆς, ἥτις λέγεται καὶ ἐπαγ-
γελία, ὡς συλλήβδην, ἀπερ κατὰ πλάτος ἐπαγγέλλεται εἶρην ὁ λόγος
δηλῶσα.

(η) Διαφερόντως, ὡς] Τὸ ὡς, ἀντιποδοτικὸν ἐστὶ τῷ ἡγεμονίᾳ ἡ-
πας· τὸ δ' ἐκ πῶ ἀπαρέμφατον ἀντὶ θεοικῆς ἐγκλίσεως.

(θ) Εἰσποίησαι] Ἰσοθεῖσαι τῇ Φιλοσοφίᾳ, καὶ οἷς ἐκ τῆς γνη-
σίας ἐγγνησάμην γαμεπὶς τῆς Φιλοσοφίας δηλαδὴ, συναεθιμῆσαι· εἰ-
ληπταί δὲ καὶ παύται ὡσπερ πῶ λοιπὰ μεταφορικῶς.

(ι) Πολιτείας] Γενικώτερον εἶπε τῆτο εἰς τὸ εἶξ εἰ μετῴκεται πῶ
τῆς μεταφορᾶς ἀνάσραμῶν.

(κ) Δεινοὶ] Σφοδροὶ, θαγοί.